

İskender Cedit

İncil'de ve Kuran'da

Ç a r m ı h

THE GOOD WAY • RIKON • SWITZERLAND

İÇİNDEKİLER

I Mesih'in Çarmıha Gerilmesi ve Bunun İslam'daki İzleri	5
II Kuran'da ve İncil'de Çarmıh	9
III Mesih'in Çarmıha Gerildiğine İlişkin Kanıtlarımız	20
IV Mesih Niçin Çarmıha Gerildi?	34

I

Mesih'in Çarmıha Gerilmesi ve Bunun İslam'daki İzleri

Bu konu, diğerleri gibi olmayıp Müslümanlığı açık bir tartışmaya çağırmaktadır. Her ne kadar Kuran, Mesih'in göğe çıkmadan önce öldüğünü söylüyorsa da; İslâm bilginleri Âl-i İmrân Suresi 55. ayette geçen "**seni vefat ettirecek olan (benim)**" sözü üzerine anlaşmazlığa düşmüşlerdir.

Bir grup, vefatın burada ölüm anlamına gelmediğini ileri sürerken, bir başka grup, Mesih'in gerçekten öldüğünü kabul etmektedir. Onların bu konuda, sayılı bilginlerinden aktardıkları çeşitli kanıtları vardır. "**Seni vefat ettirecek olan**" anlamına gelen "**MUTAVAFFİKE**" sözü üzerine Taberî, Râzî, Zemahşerî gibi Kuran tefsircilerinin yaptıkları yorumları burada anlatmak istiyorum.

1. Uyku (nawm): “Müsenna’dan. Bana İshak söyledi. Abdullah b. Cafer’e Rabî yolu ile bildirdi: *Seni öldürecek olan sözünü için, - ‘bu uyku ölümdür, Allah onu uykusunda yükseltti’ dedi.*”

2. Bir şeyi tam anlamıyla yerine getirmek: “Ali b. Suheyl’den. Damra b. Rabia’dan. İbnu Şuzep’ten. Mataru’l-Varrak’tan: Aynı ayet için, *‘seni dünyada vefat ettireceğim ama ölüm vefatı anlamında değil’ dedi.*”

3. Tutmak, kavrayıp almak (kabd): “Yunus’tan. ‘Bana İbnu Vehb haber verdi’ dedi. Ona da İbnu Zeyd bildirdi: *Seni öldürecek olan benim sözünü, ‘seni tutacağım’ demektir. İsa, Deccal’i öldürünceye kadar vefat etmeyecek, onu öldürdükten sonra ölecektir.*”

4. Ebu Cafer el-Taberî, Muhammet’ten aktarılan doğruluğu kesin (mütevatir) bir hadise dayanarak şöyle diyor: *“Meryem oğlu İsa inip Deccal’i öldürecek ve yeryüzünde bir süre oturacak, sonra ölecek. Müslümanlar O’nun (cenaze) namazını kılacaklar”* (Bu süreyi bildiriyor; ancak rivayetler bu konuda çelişkili).

Vefatın ölüm olduğunu kabul edenlerin de farklı rivayetleri var:

1. “Musenna’dan. Bize Abdullah b. Salih, ona Muaviye, ona Ali, ona da İbnu Abbas söyledi:

'*Seni vefat ettirecek olan benim*' sözü, *öldürecek olan (benim)* demektir."

2. İbnu Ahmet'ten. "Bize Seleme, ona İbnu İshak, ona da Vehb b. Munebbih söyledi: *Allah, Meryem oğlu İsa'yı üç saatliğine vefat ettirip yükseltti*" (Camiu'l-Beyan 3:289-292).

İmam Râzî'nin tefsirinden de şu görüşleri alın-
tılıyor:

Birinci görüş: "*Seni öldürecek olanım*". Allah ayrıca İsa'nın şu sözünü bildirir: "**Beni öldürdü-
ğünde onları gözleyen sendin**" (Maide 117).
Yorumcular, bu ayette anlaşmazlığa düşüp ikiye
ayrıldılar.

Birinci görüş şu şekilde açıklanabilir: "*Seni
öldürecek olanım*" sözünün anlamı, ömrünü ta-
mamlayarak seni vefat ettireceğim, yani onların
seni öldürmesine izin vermeyeceğim, göğe, yanı-
ma yükselterek meleklerimle beraber katıma
yaklaştıracak, seni, öldürmemeleri için koruya-
cağım, demektir.

İkinci görüş: "*Seni vefat ettirecek olan benim*",
yani öldürecek olan benim demektir. Bu, İbnu
Abbas, İbnu İshak ve Hamd b. İshak'tan aktarıl-
maktadır. Dediler ki, burada kastedilen, düşmanı
olan Yahudiler'in Mesih'i öldüremeyecekleridir.
Allah, daha sonra O'nu göğe yükselterek onur-

landırmıştır. Bu görüşü savunanlar da anlaşmazlığa düşüp üçe ayrılırlar:

1. Vehb'e göre: İsa, üç saatliğine vefat edip sonra göğe yükseltildi.

2. Muhammet b. İshak: Yedi saatliğine vefat etti. Daha sonra Allah O'nu diriltip yükseltti.

3. Rabi b. Enes: Allah O'nu öldürüp yükseltti.

Müslüman bilginlerin çelişkili görüşleri ve Mesih'in ölümüne ilişkin Kuran ayetlerinin tefsirinde anlaşmazlığa düşmeleri nedeniyle samimi bir araştırmacı, bu konuda yoruma ihtiyacı olmayan İncil metinlerine başvurmaktan başka çare bulamayacaktır. İncil'de Mesih'in ölümü, dirilişi ve göğe çıkışı üzerinde en ufak bir çelişki yoktur.

II

Kuran'da ve İncil'de Çarmıh

Korintliler'e yolladığı ilk mektubunun birinci bölümünde Elçi Pavlus şöyle diyor: **“Çünkü Yahudiler kanıt isterler, Yunanlılar ise bilgelik ararlar; ama biz Yahudiler'e tökez, uluslara akılsızlık olan çarmıha gerilmiş olan Mesih'i; çağırılmış Yahudiler'e ve Yunanlılar'a da Allah'ın gücü ve bilgeliği olan Mesih'i vaazederiz”** (1. Korintliler 1:22-24). İkinci bölümde ise şöyle sesleniyor: **“Kardeşler! Yanınıza gelip Tanrı ile ilgili bildiriye size duyurduğum zaman, etkileyici sözlerle ya da üstün bir bilgelikle gelmedim. Aranızdayken, İsa Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilmiş olmasından başka birşey bilmemeye kararlıydım”** (1. Korintliler 2:1-2).

Elçilerin tüm sözlerini düşünecek olursak görürüz ki; onların, Mesih İnanıcı'nın doğumundan beri müjdeledikleri, insanların kabul edip kurtuldukları İncil, Elçi Pavlus'un özetlediği *“sevindirici haber”*den başkası değildir: **“Kardeşler!**

Size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız müjdeyi hatırlatmak istiyorum. Size müjdelediğim söze sımsıkı sarılırsanız, bunun aracılığıyla kurtulursunuz. Aksi halde boşuna iman etmiş olursunuz. Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim. Şöyle ki, Kutsal Yazılar uyarınca Mesih, günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi” (1. Korintliler 15:1-4).

Buna karşın, İncil’in tüm dünyada yayılmasından beş yüz yıl sonra bu gerçeğe karşı çıkanlar oldu. Bunlar, Mesih İnanlıları’na, “*siz dininizde yanlış bir yol tutmuşsunuz*” diyorlardı. Belki de bu kişiler düşüncelerini tıpkı ataları gibi, Mesih’in ölmeyeceğine inanan sapkın Yahudi-Mesih imanlılarından almışlardır. İncil’inde bize bunu anlatan Müjdecî Yuhanna’ya gerçekten şükran borçluyuz. “***Kalabalık (Ferisiler) O’na şöyle karşılık verdi: Kutsal Yasa’dan öğrendiğimize göre Mesih sonsuza dek yaşayacaktır. Nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu yukarıya kaldırılmalıdır’ diyorsun?***” (Yuhanna 12:34).

Tarihçilerin bildirdiğine göre Arap Yarımadası’ndaki (Arabistan) bazı Mesih imanlıları arasında şöyle yanlış bir inanç yaygındı: “*Şekilden şekle girebilen Mesih, düşmanları kendisini yakalamaya geldikleri zaman, bir başkasını kendisine benzetti. Böylece kendi yerine, o kişi*

çarmıha gerildi. Mesih ise düşmanları ile alay ederek kendisini yollayanın yanına yükseldi.”

Nitekim Kuran da, Mesih’in çarmıha gerildiğini kabul etmiyor: **“Biz Meryem oğlu İsa’yı öldürdük demeleri nedeniyle (onları rahmetimizden kovduk). Onlar O’nu öldürmediler. Asmadılar da. Ama onlara öyle geldi. Bu konuda anlaşmazlığa düşenler şüphe içindedirler. Onların bu konuda zandan başka bilgileri yoktur. O’nu gerçekte öldürmediler. Tam tersi Allah, O’nu yüceltmıştır. Allah egemen ve bilgedir”** (Nisâ; 157-158).

Oysa Mesih’in üzerinde gerildiği tahta çarmıh, Tanrı Kuzusu’nun dünyanın günahını kaldırmak için sunulduğu kurtulmalık sunağıdır. Bu gerçeği Elçi şöyle dile getiriyor: **“İbrahim’e sağlanan kutsama, Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh’u imanla alalım diye Mesih uğrumuzda lânetlenerek bizi Yasa’nın lânetinden kurtardı. Çünkü, ‘Ağaç üzerine asılan herkes lânetlidir’ diye yazılmıştır”** (Galatyalılar; 3:13-14).

Çarmıh’a karşı itirazda söylenen en garip söz, belki de bizzat bu iftiracılar tarafından yazılıp Elçi Yuhanna’ya ait olduğu söylenen bu düzme ve sözde ‘İncil’deki şu saçmalaktır: **“Bu, önünde gördüğün ışık saçan çarmıh, yeryüzüne döndü-**

ğün zaman göreceğın ağaç çarmıh değıldır. Duyup da görmediğın ben, bu çarmıhtaki (şahıs) değıldim. Çünkü, o sırada halk arasındaki, ben değıldim.”

İsa Mesih'in "çarmıha gerilmediğı" şeklindeki yanlış görüş zamanla Arap Yardımadası'nda da yayılmıştır.

İslam bilginlerine göre, çarmıha gerilerek öldürülen kişi Mesih değıl, Mesih'e benzeyen birisidir. Onlar bu konuda şu olasılıklardan söz ederler:

1. Yahudiler İsa'yı öldürmeyi iyice kafalarına koyunca Allah O'nu göğe yükseltti. Yahudi liderleri, halkın ayaklanmasından korktukları için birini öldürüp çarmıha gerdiler ve onu insanlara İsa diye gösterdiler.

2. Allah, bir başkasını İsa'ya benzetti. Bu kişi İsa'nın yerine öldü. Bu rivayetin de değışik versiyonları vardır:

A - Yahudi Nitavus, tutuklamak amacıyla İsa'nın evine girdi, ama O'nu bulamadı. Bunun üzerine Allah onu İsa'ya benzetti. Çıkınca, onu İsa sanıp götürdüler ve çarmıha gerdiler.

B - Yahudiler İsa'yı tutuklayınca başına bir gözcü diktiler. Ancak İsa, inanılmaz bir biçimde göğe kaldırıldı. Gözcü ise Allah tarafından İsa'ya

benzetildi. Bu adamı İsa sanıp astılar. O, “*Ben İsa değilim!*” diye haykırıyordu.

C - İsa'nın arkadaşlarından birine, cennete gireceği vaat edildi. O da, İsa'nın yerine ölmeye razı oldu. Allah tarafından İsa'ya benzetildi ve çarmıha gerildi. İsa ise göğe kaldırıldı.

D - İsa'nın izleyicilerinden biri, (Yahuda kastediliyor) ihanet edip O'nu ele vermek için Yahudiler'le birlikte geldi. İsa'yı almak için geldiklerinde Allah onu İsa'ya benzetti. İşte bu adam öldürülüp çarmıha gerildi.

Ebu Cafer el-Taberî, “*Camiu'l-Beyan*” adlı tefsirinde, bu konudaki rivayetleri şöyle sıralıyor:

Birinci rivayet: Bazıları şöyle dediler: Yahudiler, İsa ve arkadaşlarını kuşattıklarında arkadaşları İsa'nın çevresini sardılar. O an hepsi İsa'nın biçimine dönüştürüldüklerinden, kimse İsa'nın kim olduğunu kestiremiyordu. İsa'yı öldürmek isteyenler şaşkına döndüler. Onlardan birini İsa sanıp öldürdüler.

İkinci rivayet: İbnu Hamiyye'den rivayet edilmektedir. Ona Yakub el-Kummî, ona da Vehb b. Munebbih bildirdi: İsa ve on yedi havarisi bir eve girdiklerinde kuşatıldılar. Yahudiler içeri girince Allah onların tümünü İsa'ya benzetti. O zaman Yahudiler, “*Bizi büyülediniz! Ya İsa ortaya*”

çıkarmak, ya da hepinizi öldürürüz” dediler. Bunun üzerine İsa arkadaşlarına, “Kim bugün canını cennet karşılığı satar?” dedi. Onlardan biri “Ben!” karşılığını verdi. “Ben İsa’yım” diyen bu adamı götürüp çarmıha gerdiler. İsa’yı öldürdüklerini sanıyorlardı. Oysa Allah İsa’yı o gün göğe çıkardı.

Üçüncü rivayet: Muhammet b. el-Hüseyn’den rivayet olunmuştur. Ona Ahmed b. el-Mufassil, ona Esbât, ona da Suddî bildirdi: İsrail oğulları İsa ve yanında bulunan on dokuz havarisini evde kuşattıklarında içlerinden biri İsa’nın şekline girdi. İsa ise göğe çıkarıldı. Havariler dışarı çıktıkları zaman Yahudiler onların on dokuz kişi olduklarını gördüler. Havariler onlara, İsa’nın göğe çıkarıldığını bildirdiler. Bunun üzerine topluluğu saymaya başladılar. Her seferinde bir kişi eksik çıkıyordu. İçlerinde İsa biçiminde birisini görünce şüpheye düştüler. İsa sandıkları için onu çarmıha gerdiler.

Dördüncü rivayet: İbnu Humejd’den rivayet olunmuştur. Ona Seleme, ona da İshak bildirdi: Öldürmesi için İsa’ya adam yollayan İsrail oğullarının Kralı Davud adında birisiydi. Yahudiler O’nu öldürmek için anlaşınca kimse bundan İsa kadar korkmadı. Şöyle dediğini anlatırlar: “Ey Allah’ım! Şu kâseyi kullarının herhangi birinden

çekmen mümkünse, benden çek.” Hatta derisi bu sıkıntıdan ötürü sanki kan salgılamış. Arkadaşları ile birlikte Yahudiler’in kendisini öldürmeyi kararlaştırdıkları yere gelince arkadaşlarından birisini kendisine benzetti. Yahudiler de tutup onu çarmıha gerdiler.

Beşinci rivayet: Seleme’den rivayet olunmuştur. Ona Müslüman olmuş bir Hristiyan söylemiş: İsa, kendisine Tanrı’nın “*Seni yanıma yükselteceğim*” ayeti ulaştığında, “*Ey Havariler!*” dedi. “*Bana benzetilip yerime öldürülmek koşuluyla kim cennette yoldaşım olmak ister?*” Georgius, “*Ben, ey Tanrı’nın Ruhul!*” dedi. İsa ona, “*Oturduğun yerde kal*” cevabını verdi. Arkasından İsa göğe kaldırıldı. (Yahudiler) içeri girdiklerinde İsa yerine onu alıp götürdüler ve çarmıha gerdiler (Camiu’l-Beyan 6:12-14).

Tefsîru’s-Sanusî’nin birinci cildinde Malik’ten gelen şöyle bir rivayet vardır: Mesih’in gerçekten ölmüş olması da olasıdır. O, ahir zamanda yaşayacak ve Deccal’i öldürecektir.

İbnu Kesîr’in tefsirinde ise İdris’ten gelen şu rivayeti okuyoruz: Mesih üç gün süreyle öldü, sonra Allah O’nu diriltilip kaldırdı.

İhvanu’s-Safâ’ya göre ise durum şöyle: Mesih öldü ve çarmıha gerildi. Daha sonra da dirilip kendininkilere görüldü (Rasailu Ihvan al-Safâ,

C:4, S:30). Çarmıha gerilen kişinin adında da anlaşmazlığa düştüler; kimisi Titavos, kimisi Georgius, kimisi de “havarilerden biri” diyor.

Pek azı dışında Kuran tefsircileri, bildirdikleri rivayetlerde bu saydıklarımızdan daha başarılı olamadılar. Celaluddin Suyutî, “*Celâlân*” isimli tefsirinde Kuran’ın “...ama onlara öyle geldi” ayetini şöyle açıklıyor: “İsa’ya benzetilmiş olan maktul, O’nun arkadaşlarından biridir. Allah onu İsa’ya benzetti. Onlar da onu İsa sandılar ve öldürüp çarmıha gerdiler. O’nun hakkında anlaşmazlığa düşenler, O’nu öldürdüklerinde şüphe etmektedirler (bk. Nisâ 157). Yani, İsa hakkında anlaşmazlığa düşenler, O’nu öldürdüklerinde şüphe etmektedirler. Çünkü, bazıları ölüyü görünce, “Yüz, İsa’nın yüzü ama beden O’nunki değil”; bazıları da, “O, o” dediler (Celâlân, 5: 139).

Bu konuda Beydâvi şöyle diyor: “*Rivayet edildiğine göre Yahudiler’den bir topluluk İsa ve annesine küfredince maymunlara, domuzlara dönuştüler. Bunun üzerine Yahudiler İsa’yı öldürmeye karar verdiler. Allah İsa’ya kendisini göğe kaldıracığını bildirdi. O zaman İsa arkadaşlarına, ‘Kim bana benzetilip çarmıha gerilmeye, sonunda da cennete girmeye razı olur?’ dedi. İçlerinden biri kalktı ve Allah tarafından İsa’ya benzetildi. İşte çarmıha gerilip öldürülen budur.*”

Zemahşeri'ye göre ise; Yahudiler onun İsa olduğunu sandılar. Ya da onlara öyle sandırıldı. "İsa diri değil, ölüdür. Hayır, hayır, diridir; çünkü Allah O'nu kendi katına yükseltti" dediler.

Kuşkusuz rivayetlerdeki bu farklılık, İsa'nın bedeninin yeryüzündeki son durumu ile ilgili Kuran'da açık bir ifadenin bulunmayışından kaynaklanmaktadır.

Ancak, Kuran her ne kadar Mesih'in çarmıha gerildiğini reddediyorsa da, ilginç bir biçimde onun „ölüm“ünden söz ediyor. Mesih'in sonunu, Kuran ayetleri ışığında incelediğimizde, O'nun öldüğünü ya da öleceğini bildiren üç ifade ile karşılaşırız. Bunların biri ölümü "*TUVUFFIYA*" fiili, diğer ikisi de öldürmek anlamına gelen "*KATELE*" fiili ile vurguluyor.

1. "Doğduğum gün de, öleceğim gün de, diri olarak kaldırılacağım gün de esenlik üzerimdedir" (Meryem 33). Bu ifadede, Mesih'in beden alıp ölmesine ve sonunda dirileceğine ilişkin açık bir vurgu vardır.

2. "Ey İsa, seni öldürecek olan benim. Seni kendime yükseltip kaldıracak, seni küfredenlerin içinden tertemiz çıkaracak ve seni izleyenleri kıyamet gününe kadar küfredenlerin üstünde tutacak olan da benim..." (Âl-i İmrân 55).

3. *“Allah, ‘Ey Meryem oğlu İsa! İnsanlara Allah’ı bırakıp da, beni ve anamı iki tanrı edininiz diyen sen misin?’ dediği zaman O, şöyle dedi: ‘Seni kutsarım... Onlara senin emrettiğinden başkasını söylemedim, (hem benim, hem de sizin) Rabbimiz olan Allah’a kulluk edin’ dedim. Beni öldürünce onların gözetleyicisi yalnız sen oldun”* (Maide 116-117).

4. *“Musa’ya o Kitap’ı verdik, ondan sonra da birbiri ardınca peygamberlikler gönderdik. Meryem oğlu İsa’ya da açık mucizeler verdik. O’nu Kutsal Ruh ile destekledik. Size ne zaman bir peygamber hoşlanmadığınız bir şey getirse kibirlenecek, kimini yalanlayıp, kimini öldürecek misiniz?”* (Bakara 87).

Buradaki *“öldürecek misiniz”* sözünde hiçbir kapalılık yoktur. Başka bir anlama da çekilemez. Madem Kuran, Mesih’in nasıl öldürüldüğünü anlatmıyor. O halde, İncil bu konuda başvuru-labilecek tek kaynaktır.

Kutsal İncil, Mesih İsa’nın Yahudi önderlerinin çabalarıyla çarmıha gerilerek öldürüldüğünü bizlere ayrıntılı olarak anlatır. Yuhanna İncili’inde şu ayetleri okuyoruz: *“Bunun üzerine Başkâhinler ve Ferisiler, Yüksek Kurul’u toplayıp dediler ki, ‘Ne yapacağız? Bu adam birçok mucizeler yapıyor. O’nu böyle kendi başına bı-*

rakırsak, herkes O'na iman edecek. Romalılar da gelip yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar.' İçlerinden biri, o yılın Başkâhini olan Kayafa, 'Hiçbir şey bilmiyorsunuz' dedi. 'Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun. Bunu anlamıyor musunuz?'” (Yuhanna 11:47-50)

Gerçekten de Yahudi önderleri İsa'nın çarmıha gerilip ölmesinden, nihayet kabre konulmasından sonra sevinmişler, böylece İsa'dan da, O'nun öğretisinden de sonsuza kadar kurtulduklarını sanmışlar, O'nun feci ölümünün, izleyicilerini artık her türlü etkinlikten caydıracağını ummuşlardı. Ancak, Tanrı'nın iradesi, kibirli Yahudiler'in arzularına ters bir şekilde gerçekleşti. Mesih'in çarmıh üzerindeki kurtulmalık ölümü çok geçmeden kendine binlerce kişiyi çekti. Böylece bir peygamberlik gerçekleşiyordu: ***“...yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim”*** (Yuhanna 12:32).

Kendilerine vermiş olduğu yetki gereğince Mesih'in elçileri de olağanüstü şeyler yaptılar: ***“Tanrı, Pavlus'un eliyle olağanüstü mucizeler yaratıyordu. Şöyle ki, Pavlus'un bedenine değmiş olan mendiller ya da peştemaller hasta olanlara götürüldüğünde, hastalıkları yok oluyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu”*** (Elçilerin İşleri 19:11-12).

III

Mesih'in Çarmıha Gerildiğine İlişkin Kanıtlarımız

A - Peygamberlikler

Aslında bu kanıtlar, burada ayrıntılı olarak söz edemeyeceğimiz kadar çoktur. Kutsal Kitap'ta Mesih'in çarmıhtaki kurtulmalık ölümüne ilişkin, tamamı gerçekleşmiş, birçok peygamberlik bulunmaktadır. İşte bunlardan birkaç örnek:

Peygamberlik (Otuz gümüşe satılıyor): *“Onlara, ‘Eğer hoşunuza gidiyorsa, ücretimi verin’ dedim... Ücretim olarak otuz gümüş tarttılar”* (Zekeriya 11:12).

Gerçekleşmesi: *“O sırada Onikilerden biri, adı Yahuda İskariyot olanı, Başkâhinlere giderek, ‘O’nu, ele verirsem, bana ne verirsiniz?’ dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler”* (Matta 26:14-15).

Peygamberlik (Pahası ile Çömlekçi denen tarla satın alınıyor): *“Rab bana, ‘O’nu, bana paha biçtikleri o yüklü parayı çömlekçiye at’ dedi. Otuz parça gümüşü aldım ve Rab’bin evinde çömlekçiye attım”* (Zekeriya 11:13).

Gerçekleşmesi: *“İsa’yı ele veren Yahuda, O’nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüş parayı Başkâhinlere ve ihtiyarlara geri götürdü. ‘Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim’ dedi. Onlar ise, ‘Bundan bize ne? Onu sen düşün’ dediler. Yahuda, paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı. Paraları toplayan Başkâhinler, ‘Kan pahası olan bu paraları tapınak hazinesine koymak doğru olmaz’ dediler. Kendi aralarında anlaşarak, bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası’nu satın aldılar”* (Matta 27:3-7).

Peygamberlik (İşkence görüp çarmıha geriliyor): *“Köpekler çevremi kuşattı, kötüler takımı etrafımı sardılar, ellerimi, ayaklarımı deldiler. Bütün kemiklerimi sayabilirim. Onlar bakıyorlar, gözlerini bana dikiyorlar”* (Mezmunur 22:16-17).

Gerçekleşmesi: *“Askerler İsa’yı, Pretoryum denilen vali konağına götürüp tüm taburu topladılar. O’na mor renkte bir giysi giydirdiler.*

Dikenlerden bir ta örüp başına geçirdiler. ‘Selâm, Ey Yahudiler’in Kralı!’ diyerek O’nu selâmlamaya başladılar. Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı. O’nunla böyle alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp O’na yine kendi giysilerini giydirdiler ve çarmıha germek üzere O’nu dışarı götürdüler” (Markos 15:16-20).

Peygamberlik (Yaralarla bitkin düşüyor): *“Günahlarımızdan ötürü yaralandı, kötülüklerimizden dolayı zedelendi; esenliğimiz için olan ceza O’nun üzerine indi. O’nun bereleri ile şifa bulduk” (Yeşaya 53:5).*

“Çiftçiler sırtımda saban sürdüler ” (Mezmur 129:3).

Gerçekleşmesi: *“İsa’yı göz altında tutan adamlar O’nunla alay ediyor, O’nu dövüyorlardı. Gözlerini bağlayıp ‘Peygamberliğini göster bakalım, sana vuran kim?’ diye soruyorlardı” (Luka 22:63-64).*

Peygamberlik (Acıları Baba Tanrı’ya uysalca itaat ederek kabulleniyor): *“O’na kötü davrandılar; ama O alçaldı, ağzını açmadı. Boğazlanmaya götürülen kuzu gibi, kırkıcılar önünde dilsiz duran koyun gibi ağzını açmadı” (Yeşaya 53:7).*

Gerçekleşmesi: *“Kendisine sövüldüğü zaman sövgüyle karşılık vermedi. Acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi. Davasını, adaletle yargılayan Tanrı’ya bıraktı... günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi...”* (1. Petrus 2:23-24).

Peygamberlik (Dövülüyor, yüzüne tükürülüyor): *“Vuranlara sırtımı, saç yolanlara yanaklarımı verdim; yüzümü utançtan ve tükürükten gizlemedim”* (Yeşaya 50:6).

Gerçekleşmesi: *“Başına bir kamışla vuruyor, üzerine tükürüyor, diz çöküp önünde yere kapanıyorlardı... Bunun üzerine İsa’nın yüzüne tükürüp O’nu yumrukladılar”* (Markos 15:19; Matta 26:67).

Peygamberlik (Alay ediliyor): *“Beni görenlerin hepsi alay ediyor, sırtıp baş sallayarak, ‘Rab’be dayandı, O’nu azat etsin. Madem O’ndan hoşlanıyor, O’nu kurtarsın’ diyorlar”* (Mezmur 22:7-8).

Gerçekleşmesi: *“Oradan geçenler, başlarını sallayıp İsa’ya sövüyorlar... Başkâhinler, din bilginleri ve ihtiyarlar da aynı şekilde O’nunla alay ederek, ‘Başkalarını kurtardı, kendini kurtaramıyor’ diyorlardı...”* (Matta 27:39-42).

Peygamberlik (Baba’nın kendisini bırakmasına şaşırıyor): *“Allah’ım, Allah’ım! Beni niçin bı-*

raktın? İniltimin sözlerinden niçin uzaktasın?”
(Mezmur 22:1).

Gerçekleşmesi: *“Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, ‘Tanrı’m, Tanrı’m! Beni niçin terk ettin?’ diye bağırdı”* (Matta 27:46).

Peygamberlik (İçmesi için sirke veriliyor): *“Yiyecek yerine bana öd verdiler, susuzluğumda sirke içirdiler”* (Mezmur 69:21).

Gerçekleşmesi: *“Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı’nın yerine gelmesi için ‘Susadım’ dedi. Orada sirke dolu bir kap vardı. Sirkeye batırılmış bir sünger, zufa dalına takarak O’nun ağzına uzatılar”* (Yuhanna 19:28-29).

Peygamberlik (Askerler kura ile giysilerini bölüşüyorlar): *“Giysilerimi aralarında bölüşüyorlar, elbiseme de kura atıyorlar”* (Mezmur 22:18).

Gerçekleşmesi: *“Askerler İsa’yı çarmıha geldikten sonra O’nun giysilerini aldılar. Her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar; mintan boydan boya dikişsiz bir dokumaydı. Birbirlerine, ‘Bunu yırtmayalım’ dediler, ‘...kimin olacak diye kura çekelim...’”* (Yuhanna 19:23-24).

Peygamberlik: (Kemikleri kırılmadı) *“Tüm kemiklerini korur, onlardan hiçbiri kırılmaz”* (Mezmur 34:20).

Gerçekleşmesi: *“Bunun üzerine askerler gidip birinci adamın, sonra da İsa’yla birlikte çarpmıha gerilmiş olan öteki adamın bacaklarını kırdılar. İsa’ya gelince, O’nun ölmüş olduğunu gördüler. Onun için bacaklarını kırmadılar”* (Yuhanna 19:32-33).

Peygamberlik (Bedeni deliniyor): *“...O’na, bedenini deldikleri adama bakacaklar ve biricik oğlu için dövünen gibi dövünecekler, ilk oğlu için acı çeken gibi acı çekecekler”* (Zekeriya 12:10).

Gerçekleşmesi: *“Ama askerlerden biri, O’nun böğrünü mızrakla deldi. Böğründen hemen kan ve su aktı”* (Yuhanna 19:34).

Peygamberlik (Kötülerin arasında ölüyor) *“...Kabrini kötülerin yanında yaptılar, ölümlünde zengin adamla beraberdi”* (Yeşaya 53:9).

Gerçekleşmesi: *“İsa’yla birlikte biri sağında, öbürü solunda olmak üzere iki haydut da çarpmıha gerildi... Akşama doğru Yusuf adında zengin bir Aramatyalı geldi... Pilatus’a gidip İsa’nın cesedini istedi... Yusuf cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı, kayaya oydurmuş olduğu*

kendi yeni mezarına yatırdı” (Matta 27:38, 57-60).

B - Mesih’in açıklamaları

Mesih, çarmıhtaki “*Kurtarma*” eyleminin, ancak ölümüyle mümkün olduğunu öğrencilerine birçok yolla açıkladı. O’nun bu konudaki en kesin duyurusunu, ele verildiği gece öğrencilerine yaptığı veda konuşmasında görüyoruz. Aşağıda, Mesih’in Kurtulmalık ölümüne ilişkin, kendi açıklamalarını aktarıyoruz:

“Bundan sonra İsa, kendisinin Kudüs’e gitmesi, ihtiyarlar, Başkâhinler ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı” (Matta 16:21).

“Celile’de bir araya geldiklerinde İsa onlara, ‘İnsanoğlu, insanların eline teslim edilecek ve öldürülecek; ama üçüncü gün dirilecek.’ dedi” (Matta 17:22).

“İsa, bütün bunları anlattıktan sonra öğrencilerine şöyle dedi: ‘Biliyorsunuz, iki gün sonra Fısıh bayramıdır ve İnsanoğlu çarmıha gerilmek üzere ele verilecek’” (Matta 26:1-2).

“İsa, İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, İhtiyarlar, Başkâhinler ve din bilginlerince reddedil-

mesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı” (Markos 8:31).

“Öğrencilerine ders verirken şöyle diyordu: ‘İnsanoğlu insanların ellerine teslim edilecek ve öldürülecek; ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek’” (Markos 9:31).

“...İnsanoğlu, Başkâhinlerin ve din bilginlerinin eline teslim edilecek. Onlar da, O’nu ölüm cezasına çarptıracak ve diğer uluslara teslim edecekler. O’nunla alay edecek, üzerine tükürecek ve O’nu kamçılıyıp öldürecekler. Ne var ki O, üç gün sonra da dirilecek” (Markos 10:33-34).

“İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, İhtiyarlar, Başkâhinler ve din bilginlerince reddilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektir” (Luka 9:22).

“Musa, çölde yılanı nasıl yukarı kaldırdıysa, İnsanoğlu’nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. Öyle ki, O’na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun” (Yuhanna 3:14-15).

C - Elçilerin tanıklığı

İncil’in “*Elçilerin İşleri*” bölümü ile Elçilerin diğer mektuplarını okuduğumuzda, Elçilerin tüm

dünyada müjdeledikleri öğretilerin, *dünyanın günahı için çarmıha gerilen İsa* temeline oturtulduğunu görürüz. Aşağıda, bizlere öğretmek amacıyla Kutsal Ruh'tan esinlenerek yazmış olan Elçilerin sözlerinden bazı alıntılar okuyacaksınız.

Elçi Petrus, Yahudiler'e şöyle dedi: ***"...Nasıralı İsa, ...Tanrı'nın önceden belirlenmiş amacı ve ön bilgisi uyarınca elinize teslim edilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz"*** (Elçilerin İşleri 2:22-23).

Elçi Pavlus: ***"... Bilgece sözler söylüyoruz; ama bu bilgelik, ne şimdiki çağın, ne de bu çağın gelip geçici önderlerinin bilgeliğidir. Biz, Tanrı'nın gizli saklı kalmış bilgeliğinden söz ediyoruz. Tanrı'nın, zamanın başlangıcından önce bizim yüceliğimiz için belirlediği bu bilgeliği bu çağın önderlerinden hiçbiri anlamadı. Anlasalardı, yüce Rab'bi çarmıha germezlerdi"*** (1. Korintliler 2:6-8).

Elçi Yuhanna: ***"Ama kendisi ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur..."*** (1. Yuhanna 1:7).

Ayrıca şu ayetleri de okuyunuz:

Elçilerin İşleri 2:36; Romalılara 6:5-6; 1. Korintliler 1:17-18; 22:24; 2. Korintliler 13:3-4, Galatyalılar 3:13; Filipililer 2:5-8; İbranîler 12:2.

D - Mesih'in ölümüne rastlayan olağanüstü olaylar

Matta, İsa'nın ruhunu teslim ettiğinde güneşin karardığını, tapınak perdesinin yukardan aşağıya ikiye yarıldığını, yeryüzünün sarsılıp kabirlerin açıldığını bildirmektedir (Bk. Matta 27:50-54).

Doğada meydana gelen şeyler insanı dehşete düşürecek kadar olağanüstü idi. Öyle ki, İsa'yı idam etmekle yükümlü yüzbaşı ve yanındakiler neye uğradıklarını şaşırılmışlar, çarmıha Gerilen'e imanla, *"Bu gerçekten Allah'ın Oğlu. Çünkü bu benzeri olmayan olay, hiçbir insanın ölümünde görülmemiştir"* demişlerdi.

E - Mesih'in dirilişi

Bu olağanüstü olay, Rab İsa'nın Ferisiler ve din bilginlerine söylediği söze uygun olarak gerçekleşti: *"Bu tapınağı yıkın, üçüncü gün kurayım."* Gerçekten de üçüncü günün şafağında en büyük mucize gerçekleşti: Yüceliğin Rabbi ölümlerin arasından dirildi. Bu inanılmaz olayı, bizzat gök duyurdu. Şafaktan biraz önce büyük bir sarsıntı oldu. Rab'bin meleği gökten inmiş, kabrin kapısındaki iri kayayı yuvarlamıştı. Görünüşü şimşek benzerliğindeydi. Pilatus'un buyruğu gereği kabri gözetlemekle yükümlü bekçiler, aslında Başkâhinlerin isteği üzerine konulmuştu. Çünkü onlar, İsa'nın öğrencilerinin, cesedini çalıp sak-

lamaya, sonra da dirildiğini duyurmaya niyetli olduklarını yayıyorlardı.

O şanlı sabah bir grup kadın, yanlarında baharat olduğu halde, son görevlerini yerine getirmek üzere İsa'nın cesedini yağlamak için kabre geldiler. Kabre ilk ulaşan, Mecdelli Meryem ile Yakup'un annesi Meryem idi. Kabrin ağzına konmuş olan kayayı yuvarlanmış, içerisini ise boş bulunca dehşete kapıldılar. Daha bunun şaşkınlığından kurtulamadan Rab'bin meleği karşılıklarına çıktı. Onlara, **“... Korkmayın’ dedi, ‘Çarmıha gerilmiş olan İsa’yı aradığınızı biliyorum. O burada yok, söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, O’nun yattığı yeri görün. Hemen O’nun öğrencilerine gidip şöyle deyin: İsa ölümden dirildi...”** (Matta 28:1-7).

“Ansızın İsa onların karşısına çıktı, ‘Selâm size!’ dedi. Onlar da yaklaşıp İsa’nın ayaklarına sarıldılar, O’na tapınmaya başladılar. O zaman İsa onlara, ‘Korkmayın!’ dedi. ‘Gidip kardeşlerime haber verin, Celile’ye gitsinler. Beni orada görecekler’” (Matta 28:9-10).

İşte İncil’de Tanrı esinlemesiyle yazılmış olan diriliş olayı böyledir. Tanrı sözünü kabul eden kişi bunu yatsıyamaz. Bunu yatsımaya kalkışan kişi ise Allah’ın, meleklerin ve İsa’nın hep birlikte insanları aldatmak için işbirliği yaptıklarını öne sürmüş olur.

F - Tarihin tanıklığı

Mesih'in çarmıh üzerindeki ölümü gerek putperest, gerek Yahudi tarihçilerce de desteklenmiştir:

1. Putperest Tacitus (İ.S. 55): Bu tarihçi eserlerinde, Mesih'in çarmıha gerilmesi ve çektiği acılarla ilgili bölümlere yer vermiştir.

2. Josephus: Çarmıha gerilmeden birkaç yıl sonra doğan bu Yahudi tarihçi, ulusunun tarihini anlattığı yirmi ciltlik eserinde; Mesih'in Pilatus'un buyruğu ile çarmıha gerilmesinden ayrıntıyla söz eder.

3. Yunanlı Lucien (İ.S. 100): Önde gelen Yunan tarihçilerindendir. İsa'nın ölümü ve Mesih İnanlıları üzerine eserler yazdı. Epikürcü felsefe akımından olduğu için Mesih İnanlıları'nın imanları ve Mesih uğrunda ölmeye her daim hazır olduklarını kavrayamadı. Yazılarında, Mesih İnanlıları'nın ruhun ölümsüzlüğüne olan inançları ve göğe karşı özlemleriyle alay edip onları, şu içinde bulunduğumuz anı bırakıp ölüm sonrası işlerle ilgilenen aldatılmış bir topluluk olarak kabul etti. Eserlerinde Mesih hakkında geçen en ilginç cümle şudur: "*Mesih İnanlıları hâlâ, dünyaya yeni bir din getirdiği için Filistin'de çarmıha gerilen o büyük adama tapıyorlar.*"

G - Vali Pilatus'un tanıklığı

Bu zalim, Mesih'in çarmıha gerilmesi, defni ve dirilişine ilişkin ayrıntılı bir raporu Kayzer Tiberius'a gönderdi. Roma kayıtlarında korunan bu rapor, Mesih İnancısı bilgin Tertullian'ın Mesih İnancılıları için yaptığı ünlü savunmasında dayandığı belgelerden biridir.

H - Çarmıh simgesi

Bu, kimsenin inkâr edemeyeceği somut bir kanıttır. Nasıl Yahudiler'in altı köşeli yıldızı, Müslümanlar'ın hilâli gibi her dinin bir simgesi varsa, çarmıh da Mesih İnancısı'nın en eski çağlarından beri bilinen simgesidir. Eski Mesih inancılıları onu ölülerinin türbelerine, işkence döneminde toplandıkları galerilere işlemişlerdir.

İ - Tevatürün (zincirleme haber) tanıklığı

Mesih İnancılıları'nın yaşantılarında, İsa'nın çarmıh üzerindeki ölümünü anımsatan "*Rab'bin Sofrası*" ibadeti, aradaki zaman farkına rağmen İsa'nın çarmıha gerilerek öldüğüne ilişkin canlı bir tanıktır.

Gerçekten de ele verildiği gece bizzat İsa'nın gösterip "*Kurtulmalık*" ölümünü anmaları için öğrencilerine yapmalarını emrettiği bu ibadet, çürütülmesi olanaksız güçlü bir kanıttır. Elçiler

bu ibadeti yerine getirmişler ve baştan itibaren, Pavlus'un dediği gibi, Kiliseye aktarmışlardır: ***“Size ilettiğimi ben Rab’den öğrendim. Ele verildiği gece Rab İsa, eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü ve şöyle dedi: ‘Bu sizin uğrunuza feda edilen benim bedenimdir; beni anmak için böyle yapın.’ Aynı şekilde, yemekten sonra kâseyi alıp şöyle dedi: ‘Bu kâse, benim kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. Bunu her içtiğinizde beni anmak için böyle yapın...’”*** (1. Korintliler 11:23-26).

K - Talmud’un Tanıklığı

Her araştırmacının inceleyebildiği Talmud, bilindiği üzere, Yahudiler için kutsal bir kitaptır. Bu kitabın 1943 Amsterdam baskısında şunları okuyoruz: ***“İsa Fısıh’tan bir gün önce çarmıha gerildi. Kırk gün boyunca öldürüleceği duyuruldu. Çünkü O bir sihirbazdı, İsrail’i aldatıp saptırmayı amaçlamıştı. Birinin kendisini savunmasını istedi. Kimse çıkmayınca Fısıh akşamı çarmıha gerildi. O’nu savunma cüretini kim gösterebilirdi? O, bozguncunun biri değil miydi? Peygamberlerde şöyle denilmiştir: ‘Böylesini dinlemeyeceksin, gözün ona acımayacak, onu gizlemeyeceksin. Fakat onu mutlaka öldüreceksin’”*** (Yasanın Tekrarı 13:8-9).

IV

Mesih Niçin Çarmıha Gerildi?

Bu, özellikle şu günlerde çokça duyduğumuz bir sorudur. En açık yanıt ise, İman Yasası'nda bulunuyor: *“O, biz insanlık için, kurtuluşumuz için gökten indi, Bakire Meryem'den Kutsal Ruh ile doğdu ve bedene girdi. Pontiyus Pilatus zamanında bizlerin yerine çarmıha gerildi. Acılar çekti ve gömüldü. Üçüncü gün dirilip göğe çıktı.”*

Aşağıda, Mesih'in çarmıh üzerindeki Kurtulma-
lık ölümünün gerekliliğini gösteren kanıtlar sıralanmıştır:

1. Kurtuluşa olan gereksinim: Kuşkusuz, kurtuluş tüm insanlığın gereksinimidir. Günah, insan türünün ayrılmaz bir parçasıdır. **“Çünkü, herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı”** (Romalılara 3:23).

“Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırdık, her birimiz kendi yoluna döndü. Rab, hepimizin kötülüğünü O'nun üzerine koydu” (Yeşaya 53:6).
“Günah işlemedik dersek, O'nu yalancı duru-

muna düşürmüş oluruz ve O'nun sözü içimizde olamaz" (1. Yuhanna 1:10).

Gerçekten de her insan kendiliğinden, tövbenin geçmiş günahlarını silemeyeceğini, af için daha etkin bir yolun bulunması gerektiğini hisseder ki, bu yol "*Kurtulmalık*"tır. Hemen her dinde varolan, eski zamanlardan beri bilinen kurbanı başka türlü nasıl açıklayabiliriz? Kurbanın ilkesel anlamı, suçlu insanın günahlarının silinmesine duyduğu ihtiyaca uygun değil midir?

2. Akfî delil: Herkes Tanrı'nın kutsal, insanın ise kötü ve günahlı olduğunu kabul eder. Günah, Tanrı'nın kendi öz biçiminde yarattığı insanı alçaltıcı bir şey olduğu için Tanrı'nın yargısına lâyıktır. Günahlının boynundaki hüküm geçersiz kılınmadıkça, arıtılması mümkün değildir. İtaat çizgisine dönmekten başka bir şey olmayan tövbe, işte bu arzulanan "*aklanmayı*" sağlayamamaktadır. Aksi takdirde, Tanrısal adaletin ne değeri olurdu?

3. Kurtulmalık ile Kutsal Yasa arasındaki uyum: Tanrı'nın Yasası, hakkından ve yargısından vazgeçmez: "*Günahın karşılığı ölümdür.*" Bir başka deyişle, Kutsal Yasa, caniye kısas istemektedir. Kısas ilkesini taşımayan bir kutsal yasa kabul edilemez.

Benzetme yapacak olursak, Kutsal Yasa savcı

durumundadır. Savcı, suçluya kısas istemekten asla geri kalmayacaktır. Aksi halde, adaletin bekçisi olarak kendini lekeler. Kısaca, Tanrı'nın Yasası suçluya kısas, diğer bir ifadeyle, günahlarına karşılık kurtulmalık istemektedir. İşte burada, gönülden şükretmeliyiz. Çünkü, Mesih bu kurtulmalığı insanın yerine sunmuştur. Dolayısıyla O'na her iman eden kurtulur, günahları için bağış kazanır. Ne mutlu insanlığa! Çünkü Mesih'in sağladığı Kurtulmalık geniş kapsamlıdır. Öyle ki hiç kimse, *“Mesih benim için ölmedi”* diyemez. *“...Çoğunun suçunu da O taşıdı, günahlılar için şefaati etti”* (Yeşaya 53:12). *“Oğul olduğu halde, çektiği acılardan söz dinlemeyi öğrendi. Yetkin kılınmış olarak Tanrı tarafından... sözünü dinleyenlerin hepsi için sonsuz kurtuluş kaynağı olmuştur”* (İbraniler 5:8-10).

4. Kurtulmalık ile insanın manevî gereksinimi arasındaki uyum: Bilindiğı gibi her insanın, adalet ve Kutsallığın yüceliğini değerlendirebilecek bir vicdanı, manevi yanı vardır. Eğer suçunu kabullenir de, ona karşı kurtulmalık bulamazsa ruhsal bir sıkıntıya, duygusal bir gerilime girer. Ruhsal sefaletine, günahla dolu yaşantısına karşın, insanda vicdanın varolduğı, iyiyi kötüden ayıran ruhsal bir gücün yaşadığı da kabul edilen bir gerçektir. Bu güç, Tanrısal gücün yankısından

başka bir şey değildir. Ancak bu güç, önemine karşın insanı yargıdan kurtaramaz.

Onun karşı koyuşu, itirazı insandaki kötülüğü etkileyebilir; ama kesinlikle onu aklayamaz. Kala kala Kutsal Yasa kalıyor; ama bu noktada o da yetersiz. “*Kutsal Yasa*” diyor Pavlus, “*bizi Mesih’e götürür.*”

Suçluluk duygusu, vicdan yargısının sesi, günahlarımızı yok edecek bir barış aracısının gerekli olduğunu bize söyler. Ancak bu gerçekle yüz yüze geldiklerinde birçokları, iyi işlerin Tanrı’nın merhametini sağlayabileceğini umarak vicdan sorununu kişisel çabalarla çözümlenmeye uğraşırlar. Bu gibilerin kısas yargısını ihmal edip “*merhamet*” umuduna sığındıklarını görürüz.

5. Tanrı’nın Kurtulmalık planı: Kurtulmalığa gerek olmasaydı, Tanrı onu kesinlikle planlamazdı. Mesih, “*İnsanoğlu*” dedi, “*hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçokları uğruna fidye (kurtulmalık) olarak vermeye geldi*” (Matta 20:28). “*Çünkü, Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, ama hepsi sonsuz yaşama kavuşsun*” (Yuhanna 3:16). Elçi Pavlus da şöyle diyor: “*Ama zaman dolunca, Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu’nu gönderdi*” (Galatyalılar 4:4).

Bu yüce ayetlerin ışığında, Tanrı'nın insana merhametle dolu inanılmaz bir sevgi beslediğini görüyoruz. İşte İsa, varlığında somutlaşan bu olağanüstü sevgiyi, tüm insanlık, "*Tanrı'nın yalnızca **Kutsal** ve **Adil** değil, aynı zamanda **Sevgi** olduğunu da bilsin*" diye çarmıhta gerçekleştirdiği **Kurtulmalık** işi ile dile getirdi.

Kurban Mesih, günahlının vicdanına gerçek sevgiyi gösterir. Bu sevgi, kişiyi çarmıha, Tanrı'nın Sevgi olduğunu gösteren biricik aracıya bağlar.

Değerli okuyucu! Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki, çığırtkanlar her köşeyi kapmış:

"İşte yeni bir düzen! Gelin ona uyalım!"

"İşte yeni kardeşlik! Haydi kabul edin!"

"Ellerimizi dayanışma için uzatıyoruz!"

Ama Mesih'in çarmıhı olmadan, tüm bu çağrılar boşunadır. O'nun çarmıhı olmaksızın, yeni sistemler fiyasko, yeni kardeşlik yalan, yardım için uzanan eller silâhlıdır. Bu çağ insanının yanlış, çarmıha tıpkı eski Yahudiler, Yunanlılar gibi bakması, onu bilgisizlik, zayıflık, alçaklık, lânet ve engel olarak görmesidir. O, bu yanlış değerlendirmesi yüzünden asıl yükselmesi gereken feryadı unutmuştur: "*İşte dünyanın günahını taşıyacak Tanrı Kuzusu!*"

"Doğruluk bir ulusu yüceltir; fakat günah uluslar için utançtır" (Süleyman'ın Özdeyişleri 14:34).

Yarışma

Değerli okuyucu,

Bu kitapçığı dikkatle okuduysan aşağıdaki sorulara kolaylıkla cevap verebilirsin. Bu soruların yarısından fazlasını doğru cevaplandırırsan, yayınlarımızdan birini hediye olarak yollarız.

- 1.** Mesih'in ölümü konusunda Müslümanlar hangi görüşleri savunuyorlar?
- 2.** Mesih'in yeryüzündeki sonunun ne olduğunu öğrenmek isteyen bir araştırmacı nereye yönelmelidir?
- 3.** Elçi Pavlus İncil'i nasıl özetler? (Bk. 1. Korintliler 15:1-4).
- 4.** Arap Yarımadası'nda yaşayan Mesih imanlıları arasında yaygın olan sapık inanç özetle nedir?
- 5.** "Benzetilme" hikayesi hakkında ne düşünüyorsun?
- 6.** Yahudiler'in, "Biz Mesih'i öldürdük" dediklerinden nasıl emin olabilirsin?

7. Mesih'in çarmıha gerilişine ilişkin bir peygamberliği İncil'de yerine geldiğini gösteren bir ayetle birlikte belirt.
8. Hangi peygamberlik ve gerçekleşmesi seni etkiledi?
9. Mesih'in, çarmıha gerilişi ve ölümü hakkındaki duyurularından hangi sonucu çıkarıyorsun?
10. Elçilerin Mesih'e olan tanıklık ve çağrılarının temel konusu nedir?
11. İsa çarmıhta ruhunu teslim edince ne oldu?
12. Ölülerin dirilişine inanıyor musun? Mesih'in dirilişi hakkında ne düşünüyorsun?
13. Mesih'in ölümü ve dirilişine ilişkin tarihsel kanıtlardan birini anlat.
14. Mesih İnancı'nın simgesi nedir, bu simge ne zamandan beri vardır?
15. Rab'bin Sofrası neyi simgeliyor?
16. Talmud kitabında Mesih'in çarmıha gerildiğine ilişkin bir işaret var mıdır?
17. Sana göre Mesih niçin çarmıha gerildi?

**Diğer yayınlarımızdan birini
ücretsiz edinmek isterseniz:**

The Good Way • P.O.Box 66 • 8486 Rikon • Switzerland

www.the-good-way.com